

XXIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om det kongelige naturhistoriske Musæums Overgang til Kjøbenhavns Universitet.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 20de Marts 1860.)

Det heromhandlede Lovudkast var ved dets Fremlæggelse ledsaget af en under 27de Juli 1859 afgiven Komiteebetænkning angaaende Foreningen af de i Kjøbenhavn værende naturhistoriske Musæer. Da der i denne hovedsagelig henvises til en ældre Komiteebetænkning, som ikke var Rigsdagen overgivet, saa er denne efter givet Foranledning ved Sagens første Behandling af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet foranstaltet aftrykt og omdeelt til Rigsdagens Medlemmer. I denne Betænkning har Udvalgets Fleertal imidlertid ikke fundet den forventede Veiledning til en sikker Afgjørelse af de Spørgsmaal, hvorpaa det ved den aturhistoriske Musæers Forening væsentlig maa komme an. Komiteen, som var nedsat i 1848, har først i 1853 afgivet sin Betænkning; i Mellemtiden vare tvende af dens Medlemmer H. C. Ørsted og Schouw, afgaaede ved Døden, og de øvrige Medlemmer ere ikke blevne indbyrdes enige med Hensyn til Spørgsmaalene om Samlingernes hensigtsmæssige Plan og Ordning. Betænkningen slutter endogsaa med en varm Polemik imellem et af Komiteens Medlemmer og to af de andre, men uden Afgjørelse af Hovedspørgsmaalet: Hvad Samlingernes og Videnskabens Tarrv fordrer. Det førstnævnte af disse Medlemmer har anerkjendte Fortjenester som Grunder og Bestyrer af Universitetets physiologisk-anatomiske Musæum,

og med Hensyn til dets Skæbne ved den paatænkte Forening, erklærer han, at han ikke alene dissenterer paa det Stærkeste med sine Herrer Medcomiterede, men endogsaa paa det Bestemteste maa gjøre Paastand paa, at ikke deres Botum tages til Følge. For Hovedspørgsmaalet erklærer han det, „om den sammenlignende Anatomie ligesom Zoologien, Anatomien og Pathologien skal have sit eget Musæum eller ikke“; alene af Hensyn til hans Personlighed at bevare det physiologisk-anatomiske Musæum til hans Død eller Aftræden, anseer han for „aldeles forkasteligt“ og „uoverdig at lade sig nøie med“; han appellerer derfor hos til andre Sagkyndiges Betænkning og til Europas første Mænd af Faget, og erklærer sluttelig, at „i intet Tilfælde bør dette Musæum overlades til Professoren i Zoologie“. Af den senere Komiteebetænkning erfares det vel, at Striden maa være bilagt, men det erfares derimod ikke paa hvilket Grundlag. Den faalebes stedsfundne Meningsulighed har maattet fremkalde det Duffe hos Udvalget, at kjende de Erklæringer, der antages at maatte være indhentede fra Inspectorerne ved det kongelige naturhistoriske Musæum, af hvilke ogsaa flere have anerkjendte Fortjenester af de af dem bestyrede Samlinger. Man har derfor tilskrevet Ministeriet og anmodet om, at maatte blive